

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/458/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113228007
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2113228007.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľky: G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX/XX, N. L., zastúpená: JUDr. Mária Jezerská, advokátka so sídlom Hlavná č. 42, Trnava, proti odporcovi: B. G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. V. XX, F., zastúpený: advocatius s.r.o., so sídlom Palackého 12, Bratislava, o vydanie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 17C/306/2013-25 z 21. októbra 2013, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa sa v časti, v ktorej súd odporcovi zakázal vstupovať do domu súp. č. XXX, nachádzajúcom sa na parcele č. 385 v katastrálnom území N. L., obec N. L., zapísanom na liste vlastníctva č. XXX. p o t v r d z u j e .

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa sa v časti, v ktorej súd uložil navrhovateľke povinnosť v lehote 30 dní odo dňa doručenia uznesenia podať návrh na vylúčenie odporcu z užívania predmetného domu, m e n í tak, že sa ukladá navrhovateľke, aby v lehote 30 dní podala návrh na vypratanie nehnuteľnosti.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi zakázal vstupovať do domu súp. č. XXX, nachádzajúcom sa na parcele č. 385 v katastrálnom území N. L., obec N. L., zapísanom na liste vlastníctva č. XXX. Súd zároveň uložil navrhovateľke povinnosť v lehote 30 dní odo dňa doručenia uznesenia podať návrh na vylúčenie odporcu z užívania predmetného domu, inak predbežné opatrenie zanikne. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil § 74 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), skutkovo tým, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 17.10.2013 domáhala, aby súd predbežným opatrením zakázal odporcovi vstupovať do nehnuteľnosti bližšie špecifikovanej v petite návrhu do právoplatného rozhodnutia v konaní o rozvod manželstva účastníkov konania, vedenom na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 19P/73/2013. Návrh na rozvod manželstva podala z dôvodu, že spolužitie účastníkov sa stalo neznesiteľným z dôvodu nezájmu odporcu o ňu ako manželku a partnerku a sústavné psychické násilie voči nej, ponižovanie, v dôsledku čoho stratila k manželovi citové puto. Uviedla, že z manželstva pochádza maloletá B., nar. 26.06.2011 a v rodinnom dome žijú s odporcom v spoločnej domácnosti od júna 2012. Navrhovateľka dom nadobudla od svojich rodičov, nasťahovali sa do neho na naliehanie odporcu v presvedčení, že ich manželstvo má šancu. Odporcovi sa nič, čo urobí navrhovateľka nepáči, vyčíta jej napr. aj to, že počas jeho neprítomnosti prichádza za ňou jej matka, ktorá jej pomáha či už v domácnosti alebo so starostlivosťou o maloletú dcéru. Odporca navrhovateľke pritom vôbec nepomáha s domácimi prácami a nepomáha jej ani v záhrade. Dožaduje sa ale, aby mal všetko pripravené k ruke a trvá na tom, že on sa bude hrať s dieťaťom. Odporca začal navštevovať nejaké spoločenstvo a nalieha, aby tam chodila aj navrhovateľka s maloletou dcérou. Keď návrh manžela navrhovateľka odmietla, chovanie manžela sa k nej zhoršilo, začal ju slovne urážať, hovoriť jej, že je neschopná matka, že je psychicky labilná a duševne chorá, dokonca posadnutá diablom alebo zlým duchom. Odporca sa vraj snaží, aby ju vyliečil a nasmeroval na správnu cestu. Uviedla, že postupom času každý druhý týždeň v utorok sa odporca domov vracia až po polnoci a tvrdí, že je v spoločenstve. Navrhovateľka v

návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ďalej uviedla, že majú s odporcom rozdielne názory aj na výchovu dieťaťa a odporca dokonca začal navrhovateľke brániť tráviť čas s dcérou s odôvodnením, že momentálne sa bude výlučne on s maloletou hrať. Chovanie odporcu sa vystupňovalo do tej miery, že navrhovateľke po príchode z práce bránil v tom, aby opustila dom, v ktorom bývajú a vyhrážal sa jej, že oznámi na sociálny úrad, že sa o dieťa nestará a vytrhával jej dieťa z náručia. Počas víkendov odporca navrhovateľke dovolil dcéru len nakojiť, s odôvodnením, že odporca chodieval v týždni do práce a počas celého víkendu chce byť s maloletou sám, bez prítomnosti navrhovateľky, čo však dieťa zle znáša, dožaduje sa prítomnosti matky. Opísaná situácia na navrhovateľku ťažko dolieha, pretože týmto odporca psychicky týra nielen ju, ale ubližuje tým aj dcére, ktorú ešte kojí, je s ňou na rodičovskej dovolenke, sú na seba citovo naviazané. Z dôvodu správania sa odporcu v septembri 2012 začala navrhovateľka navštevovať psychologičku, pretože potrebovala podporu, úplne stratila sebadôveru a sebaúctu. Odporca spochybňoval všetko čo urobila, izoloval ju od okolia, nemohla sa stretávať s kamarátmi a dcéra s inými deťmi. Odporca povedal, že navrhovateľka nie je psychicky v poriadku a potrebuje silnú ruku a že on zariadi, aby navrhovateľku maloletá nepoznala. Chovanie odporcu vyvrcholilo v nedeľu 12.10.2013, keď počas celého dňa navrhovateľka nemohla byť ani na polhodinu sama s maloletou dcérou a vo večerných hodinách, keď chcela prepnúť program v televízii, odporca ju chytil za ruky, začal jej ich vykrúcať, vytrhol jej ovládač z ruky a hovoril jej, že ju prevychová a ruky jej pustil až keď mu povedala, že dieťa je vystrašené. Uviedla, že na Okresnom súde v Trnave prebieha konanie o úpravu výkonu práv a povinnosti k maloletej dcére, pod č. k. 16P/58/2013, kde súd nariadil pojednávanie na deň 22.10.2013. Odporca navrhovateľke v nedeľu oznámil, že si berie dovolenku. Podľa názoru navrhovateľky odporca tak urobil naschvál, pred termínom pojednávania, aby jej zo života urobil peklo, preto v utorok ráno odišla s dcérou k svojim rodičom a vrátila sa až poobede pre oblečenie. Odporcovi povedala, že bude lepšie, keď do termínu pojednávania nebudú spolu. Odporca sa začal navrhovateľke vyhrážať, postavil sa do dverí a bránil jej vyjsť z izby. Podarilo sa jej zavolať políciu, táto prišla asi po polhodine od oznámenia. Odporca bol arogantný aj voči policajtom, následne bola navrhovateľka aj na obvodom oddelení Policajného zboru v Trstíne, kde spísali zápisnicu a bolo jej vydané potvrdenie o vykázaní odporcu zo spoločného obydlija. Odporca odovzdal polícii kľúče od domu, o čom predložila navrhovateľka potvrdenie. Súd prvého stupňa mal preukázané dôvodmi uvádzanými v návrhu, ako aj potvrdením o vykázaní zo spoločného obydlija odporcu z 15.10.2013, že odporca je dôvodne podozrivý z psychického násillia voči navrhovateľke. Pri nariadení predbežného opatrenia sa súd stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu a v zmysle § 76 ods. 4 O.s.p. ďalšie dôvody na jeho nariadenie už v odôvodnení neuvádzal. Navrhovateľke súd uložil povinnosť podať návrh vo veci samej, dočasne upravil vzťahy medzi účastníkmi, pretože súd nemôže užívacie právo odporcu obmedziť bez preukázania (vo veci samej), či skutočne boli naplnené dôvody pre takéto obmedzenie užívacieho práva odporcu k predmetnému domu. Z uvedeného dôvodu zaviazal navrhovateľku na podanie návrhu vo veci samej, v zmysle § 705a Občianskeho zákonníka, v lehote 30 dní od doručenia uznesenia. Ak navrhovateľka návrh nepodá, predbežné opatrenie zanikne.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie odporca prostredníctvom právneho zástupcu, pretože v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p., súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. a taktiež rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. V odvolaní ďalej uviedol, že odporca sa ešte podaním doručeným súdu 18.10.2013 vyjadril k návrhu navrhovateľky tak, že s týmto návrhom nesúhlasil, pričom poprel všetky tvrdenia navrhovateľky uvedené v návrhu. Odporca uviedol, že podľa jeho názoru navrhovateľka žiadnym právne relevantným spôsobom neosvedčila dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Odporca poukázal na to, že odôvodnenie návrhu na vydanie predbežného opatrenia tým, že bol vykázaný zo spoločného obydlija a údajným psychickým týraním navrhovateľky je pre nariadenie predbežného opatrenia nepostačujúce, nakoľko navrhovateľka nepredložila súdu ani jeden hodnoverný dôkaz o svojom údajnom psychickom týraní. Odporca taktiež poukázal na to, že jeho samotné vykázanie z obydlija bolo vykonané uplatnením oprávnenia policajta podľa § 27 a ods. 1 zák. č. 171/1993 Z.z. na ktoré neboli splnené podmienky, čím ho považuje za nezákonné, na základe čoho podal na postup policajta sťažnosť, ktorú k vyjadreniu priložil. Preto navrhol návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia ako nedôvodný a neopodstatnený zamietnuť. Odvolateľ v odvolaní poukazoval na skutočnosť, že navrhovateľka neosvedčila dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a neodôvodnila nebezpečenstvo bezprostredne

hroziacej ujmy. Z petitu návrhu podľa odporcu vyplýva, že nárokom, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana je rozvod manželstva a úprava práv a povinností k maloletému dieťaťu, pričom v prípade rozvodu manželstva nejde o konanie, v ktorom sa uplatňuje právo, resp. nárok, nemožno hovoriť o dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a preto bolo potrebné návrh už len z tohto dôvodu zamietnuť. Navrhovateľka tiež neodôvodnila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, pretože okrem potvrdenia o vykázaní odporcu zo spoločného obydlija, nepredložila súdu žiadny iný dôkaz o negatívnom správaní sa odporcu voči nej. Podľa názoru odporcu súd nesprávne posúdil vzťah navrhovateľky a odporcu v súvislosti s užívaním domu podľa § 705a Občianskeho zákonníka, ktorý sa týka spoločného nájmu bytu manželmi. Poukázal na to, že tvrdenie navrhovateľky o jej výlučnom vlastníctve k domu je nepravdivé, pretože dom patrí do BSM. Z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. N. L. vyplýva, že rozhodnutie Správy katastra Trnava o povolení vkladu sa stalo právoplatným 11.08.2010, pričom zo spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 19P/73/2012 vyplýva, že účastníci uzavreli manželstvo 05.06.2010. Ako dôkaz predložil list vlastníctva č. XXX, k. ú. N. L., na ktorom je vyznačená plomba o prebiehajúcim záznamovom konaní. Ďalej odvolateľ namietol, že súd sa nevysporiadal s vyjadrením odporcu k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo súdu doručené ešte pred rozhodnutím o návrhu. Uviedol, že súd napadnuté uznesenie nedostatočne zdôvodnil, nakoľko z neho nevyplývajú dôvody, resp. splnenie podmienok na nariadenie predbežného opatrenia. Súd tiež riadne nezdôvodnil, prečo nevyhovel návrhu čo do doby trvania predbežného opatrenia, pričom pokiaľ sa nestotožnil s dobou trvania predbežného opatrenia uvedenou v návrhu, bolo jeho povinnosťou návrh zamietnuť, pretože predbežné opatrenie podľa § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p. možno nariadiť len na návrh, ktorým je súd viazaný. Na základe uvedeného navrhol napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietne.

K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne podaním doručeným 20.11.2013. Vo vyjadrení uviedla, že k návrhu pripojila potvrdenia detského lekára potvrdzujúce, že o dieťa sa príkladne stará, o ktoré žiadala pod tlakom spochybňovania jej schopností o dieťa sa postarať zo strany odporcu, ako aj potvrdenie, že od septembra 2013 začala navštevovať psychologičku. Rovnako predložila doklad o tom, že odporca bol vykázaný z domu policajtom. Dom nadobudla od svojej matky na základe zmluvy uzatvorenej pred uzavretím manželstva, pričom naň boli použité jej finančné prostriedky. Odporca nemal v dome trvalý pobyt, tento má u svojej matky v F.. Podľa listu vlastníctva je dom vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky. Navrhovateľka zároveň podala návrh na rozvod manželstva a právoplatným rozhodnutím o rozvode zanikne aj právo odporcu na užívanie nehnuteľnosti. Na základe uvedeného navrhla rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky na potvrdenie vecne správneho uznesenia prvostupňového súdu, potrebné bolo zmeniť iba formuláciu nariadeného predbežného opatrenia v časti, v ktorej bola navrhovateľke uložená povinnosť podať návrh vo veci samej.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia.

Podľa § 75 ods. 1 O.s.p. predbežné opatrenie súd zásadne nariadi na návrh. Podľa ods. 2 návrh má okrem náležitosti podľa § 79 ods. 1 O.s.p. obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností

odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Podľa § 76 ods. 3 O.s.p. súd pri nariadení predbežného opatrenia uloží navrhovateľovi, aby v lehote, ktorú mu určí, podal návrh na začatie konania na súde alebo na rozhodcovskom súde; ak ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd vydá uznesenie o začatí konania. Môže tiež určiť, že predmetné opatrenie bude trvať len po určený čas.

Jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v občianskom súdnom konaní je inštitút predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie slúži dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov konania a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že predbežným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch účastníkov, ani že v dôsledku predbežného opatrenia vznikne neprimeraná ujma účastníkovi, teda že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením predbežného opatrenia získa druhá strana. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

V danom prípade ide o opatrenie, ktoré sa týka ochrany pred domácim (skrytým) násilím. V zmysle tohto predbežného opatrenia účastníkovi, voči ktorému návrh smeruje, je možné, aby súd uložil, aby dočasne opustil byt alebo dom spoločne obývaný s navrhovateľom, resp. aby do tohto domu alebo bytu dočasne nevstupoval. Úlohou tohto inštitútu je prostredníctvom rozhodnutia v občiansko-právnom konaní pred súdom eliminovať kontakt páchatela s obeťou a bezprostredne a rýchlo reagovať na aktuálne vzniknutý stav. Pri nariaďovaní predbežného opatrenia tohto obsahu musí mať súd preukázané odôvodnené podozrenie z násillia. Vzhľadom na to, že predbežné opatrenie tohto obsahu možno nariadiť len na návrh, dôkazné bremeno spočíva na navrhovateľovi. Navrhovateľ musí preukázať existenciu odôvodneného podozrenia z násillia a to predloženými a relevantnými hodnovernými tvrdeniami a dôkazmi deklarujúcimi, že telesná alebo duševná stránka nesú stopy psychického alebo fyzického násillia. Z praktického hľadiska najprístupnejšími dôkazmi v takýchto prípadoch sú lekárske správy, trestné oznámenia a pod. Pokiaľ súd nariadi predbežné opatrenie, v zmysle takéhoto návrhu s použitím § 76 ods. 1 psím. g) O.s.p. osoba, ktorej svedčí povinnosť zákazu vstupu do obydllia, musí toto uznesenie rešpektovať.

Násillie je možné definovať ako akýkoľvek akt alebo zanedbanie, ktoré negatívne ovplyvňuje život, fyzickú alebo psychickú integritu alebo slobodu osoby, alebo závažne poškodzuje rozvoj jej osobnosti. Násillie môže mať rôzne formy, môže byť napríklad fyzické, verbálne, sociálne, ekonomické, sexualizované, psychické i emocionálne, môže byť zjavné ale aj skryté.

V danom prípade zatiaľ predbežne, v štádiu konania bez vykonania riadneho dokazovania bolo možné dospieť k záveru, že nárok uplatňovaný návrhom na nariadenie predbežného opatrenia je opodstatnený. Listinné dôkazy založené v spise dostatočným spôsobom osvedčujú tvrdenie navrhovateľky, že konaním odporcu sa tento na nej a na ich mal. dcére B. dopúšťa domáceho násillia. Medzi účastníkmi ide o stav, keď sa rozvádžajú, a navrhovateľka podala návrh na začatie konania aj o úpravu práv a povinností k maloletej dcére na čas do rozvodu. Vlastníctvo k nehnuteľnosti, rodinného domu, ktorú doposiaľ účastníci spolu s dcérou užívali je sporné, navrhovateľka tvrdí, že ide o jej výlučné vlastníctvo, odporca tvrdí, že dom patrí do BSM. V prospech navrhovateľky ale svedčí zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v príslušnom katastri.

Z obsahu spisu vyplýva, že 15.10.2013 bol odporca podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore npor. C. Q. vykázaný zo spoločného obydllia s navrhovateľkou (predmetného domu) na dobu 48 hodín. Podľa názoru odvolacieho súdu už len vydanie potvrdenia a vykázaní osoby zo spoločného obydllia je možné považovať za osvedčenie nároku na nariadenie predbežného opatrenia

navrhovaným spôsobom. Hoci odporca súdu predložil kópiu sťažnosti na príslušníčku policajného zboru v súvislosti s jej postupom podľa § 27a zákona č. 171/1993 Z. z., v čase rozhodovania súdu nebolo osvedčené, že oprávnenie policajtky bolo vykonané v rozpore so zákonom, pričom až do času rozhodnutia o sťažnosti odporcu platí prezumpcia pravdivosti skutočností uvedených vo verejnej listine, ktorou je potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija. Navrhovateľka k návrhu pripojila i ďalšie dôkazy - potvrdenia o zdravotnom stave dieťaťa vydané detským lekárom zo dňa 26.07.2013 a 21.08.2013 (lekár potvrdzuje, že matka sa o dieťa príkladne stará a že dieťa netrpí zápalom uší a nemusí nosiť čiapky) a potvrdenie o psychoterapeutickej spolupráci navrhovateľky s Ambulantným krízovým centrom Otvorené srdce od 12.09.2013. K potvrdeniam detského lekára je potrebné uviesť, že takéto potvrdenia sa bežne nevydávajú a matka musela mať dôvod pre to, aby si takéto potvrdenia vyžiadala. Osvedčila tým, že odporca (otec dieťaťa) môže spochybňovať jej starostlivosť o dieťa a existujúce názorové nezhody medzi manželmi týkajúce sa starostlivosti o dieťa. Rovnako potvrdenie o návšteve psychoterapeuta svedčí o tom, že navrhovateľka môže byť vystavená verbálnym útokom odporcu, majúcim znaky psychického násillia, ktoré je len veľmi ťažké preukázať, keďže manželia sú pri nich väčšinou sami, bez prítomnosti svedkov.

Nemožno súhlasiť s námietkou odporcu, že ak sa súd nestotožnil s navrhnutou dobou trvania predbežného opatrenia a nevyhovel návrhu navrhovateľky vydať predbežné opatrenie do skončenia veci o rozvod manželstva, mal návrh zamietnuť. Súd prvého stupňa postupoval podľa citovaného § 76 ods. 3 O.s.p., keď navrhovateľke uložil, aby podala návrh vo veci samej. Povinnosťou navrhovateľky však nebude podať návrh vo veci samej na vylúčenie odporcu z užívania nehnuteľnosti, ako to uviedol súd prvého stupňa, ale návrh na vypratanie nehnuteľnosti. Predbežné opatrenie musí mať priamu vecnú súvislosť s konaním vo veci samej a takýmto konaním vo veci samej je konanie o návrhu na vypratanie.

Odporca v odvolaní poukazoval na skutočnosť, že dom patrí do BSM a preto má právo nehnuteľnosť užívať. Hodnotenie právneho vzťahu odporcu k domu, t.j. riešenie spornej otázky či dom patrí, alebo nepatrí do BSM (navrhovateľka tvrdí že dom patrí do výlučného vlastníctva navrhovateľky) nie je v konaní o nariadenie predbežného opatrenia po právnej stránke relevantná, pretože posudzovanie vlastníckych, nájomných vzťahov medzi účastníkmi nie je súčasťou zákonných predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia podľa cit. § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p. Vzťah odporcu k nehnuteľnosti by mala vplyv na to, či navrhovateľka podá návrh vo veci samej podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v prípade ak by bola nehnuteľnosť v BSM) alebo 705a OZ (v prípade, ak by mali účastníci dom v spoločnom nájme). V danom prípade za situácie, keď navrhovateľka tvrdí, že dom je v jej výlučnom vlastníctve a v prospech navrhovateľky svedčí zápis vlastníckeho práva v príslušnom katastri, navrhovateľka ako výlučná vlastníčka podá návrh vo veci samej o vypratanie (§ 126 OZ) a súd vo veci samej sa bude zaoberať otázkou vzťahu účastníkov konania k nehnuteľnosti.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom odporcu, že súd prvého stupňa sa v uznesení nevysporiadal s námietkami odporcu uvedenými vo vyjadrení a uznesenie preto nemožno považovať za riadne odôvodnené. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí poukázal na relevantné dôvody, pre ktoré návrhu vyhovel. Nie je povinnosťou súdu vysporiadať sa s každou námietkou účastníka konania, súd sa vysporiada len s takou námietkou, ktorá má podstatný vplyv na rozhodnutie a je možné ju považovať za právne relevantnú. Súd prvého stupňa riadne odôvodnil naplnenie zákonných predpokladov na vydanie predbežného opatrenia, preto uznesenie súdu prvého stupňa je možné považovať za odôvodnené v súlade s ustanoveniami O.s.p.

Vzhľadom na uvedené je dôvodné prisvedčiť záveru súdu prvého stupňa, že v danom prípade nastala potreba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi nariadením predbežného opatrenia z obavy, že by bez nariadenia tohto opatrenia by mohlo dôjsť k ujme na zdraví (či už psychickom, alebo fyzickom) u navrhovateľky. Ide o prípad, keď z listinných dôkazov založených v spise možno dospieť k záveru o dôvodnom podozrení z psychického násillia páchanom odporcom vo vzťahu hlavne k navrhovateľke ale aj ich mal. dcére B.. Odvolací súd tiež prihliadol na skutočnosť, že obmedzením vstupu do domu nevzniká odporcovi ujma, ktorá by bola neprimeraná výhode navrhovateľky. Odporca je prihlásený k trvalému pobytu v byte u svojej matky, preto nie je vylúčené, že by tam dočasne mohol bývať, prípadne si zabezpečiť náhradné ubytovanie.

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.